

**ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΕΩΣ
ΚΡΑΤΙΚΩΝ & ΗΜΙΚΡΑΤΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΤΡΑΠΕΖΩΝ, ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ Κ.Α.Π.
ΔΙ' ΑΠΟΚΟΜΜΑΤΩΝ ΤΥΠΟΥ**

ΟΔΟΣ ΣΚΟΥΛΕΝΙΟΥ 4 - 5^{ΟΣ} ΟΡΟΦΟΣ - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 236.455

ΑΠΟΚΟΜΜΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

23 ΦΕΒ. 1972

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ

Ενημέρωσις ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ

Πληροφοριακὸν σημεῖωμα
τῆς ΑΛΕΞ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

Τὸ Κυπριακὸν τοποθετήθηκε πάλι στό προσκήνιο τῆς διεθνούς ἐπικαιρότητος. Οἱ λεγόμενοι τρεῖς Κόσμοι, ὁ Δυτικὸς, ὁ Κομμουνιστικὸς καὶ ὁ ἀποκαλούμενος τῶν ἀδεσμεύτων Χωρῶν ἀσχολοῦνται μέ τὴν Κύπρο. Ἀφορμὴ αὐτῆς τῆς προβολῆς εἶναι ἡ ἐκδηλωθεῖσα προσφάτως διάστασις μεταξύ τῶν Κυβερνήσεων Ἀθηνῶν καὶ Λευκωσίας. Τὸ Κυπριακὸν εἶναι φορτωμένο ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς μέ ἀφθονο ὑλικὸ προπαγάνδας. Ἐπιβάλλεται κατὰ συνέπεια νά ἔχη πάντα κατὰ νοῦ ἡ Κοινὴ Γνώμη τό πλαίσιο τοῦ ζητήματος. Γιά τό σκοπὸ αὐτὸ παρέχουμε τά βασικὰ δεδομένα.

1 Ἡ Ἐπανάστασις τοῦ 1821, ἂν καὶ διήρκεσε ἐπὶ ἑπτὰ ὀλόκληρα χρόνια, δέν ἔλυσε τό ζήτημα τῆς ἀπελευθερώσεως ὀλοκλήρου τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Χρειασθήκαν διπλωματικὲς καὶ πολιτικὲς προσπάθειες περισσοτέρων ἀπὸ 120 χρόνων γιά νά πλησιάσουμε στήν ὀλοκλήρωσι τῶν νομίμων ἐθνικῶν μας διεκδικήσεων.

2 Τὸ Πρωτόκολλο τοῦ Λονδίνου τοῦ 1830 δημιούργησε τό πρῶτο μικροσκοπικὸ ἀνεξάρτητο ἑλληνικὸ Κράτος. Περιελάμβανε τὴν Πελοπόννησο, Ἀττικὴ καὶ Βοιωτία, Στερεὰ, Εὐβοία καὶ τὰ νησιά τῶν Κυκλάδων καὶ Σποράδων. Ἐμεναν ἔξω ἀπὸ τὰ σύνορα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἡ Θεσσαλία, ἡ Ἡπείρος, ἡ Μακεδονία, ἡ Θράκη, τὰ Ἐπτάνησα, ἡ Κρήτη, ἡ Σάμος, ἡ Χίος, ἡ Μυτιλήνη, τὰ Δωδεκάνησα καὶ ἡ Κύπρος. Τὸ 1878 ἡ Ρωσία κατεσκεύασε μέ τὴ Συνθήκη τοῦ Ἁγίου Στεφάνου τὴ Βουλγαρία σὲ Κράτος — κολοσσὸ τῆς Βαλκανικῆς. Τὸ Συνέδριο τοῦ Βερολίνου πού συνήλθε τό ἴδιο ἔτος ἀνέτρεψε τὴ Συνθήκη τοῦ Ἁγίου Στεφάνου. Ἀνεγνώρισε νέα ὀροθετικὴ γραμμὴ γιά τὴν Ἑλλάδα (ἡ βερολίνειος γραμμὴ), ἀλλὰ ἄφησε τό θέμα στίς διαπραγματεύσεις μέ τὴν Τουρκία. Τέλος, τό 1880 δόθηκε στήν Ἑλλάδα ἡ Θεσσαλία ἐκτός ἀπὸ τὸν Ὀλυμπο καὶ μέρος τῆς Ἡπείρου μέχρι τὴ γραμμὴ Ἀράχθου (Ἄρτα). Εἶχε προηγηθῆ κατὰ τό 1864 ἡ παραχώρησις ἐκ μέρους τῆς Μεγάλης Βρεταννίας τῶν Ἰονίων Νήσων. Οἱ βαλκανικοὶ πόλεμοι τοῦ 1912 — 13 εἶχαν σάν συνέπεια τὴν ἀπελευθέρωσι τῆς Ἡπείρου, τῆς Μακεδονίας μέχρι τὸν ποταμὸ Νέστο, τῆς Κρήτης καὶ τῶν νήσων Σάμου, Χίου καὶ Μυτιλήνης. Ἐπηρεολούθησε ἡ ἐθνικὴ συμφορὰ τῆς Μικρασιατικῆς ἐκστρατείας. Ὁ προαιώνιος Ἑλληνισμὸς τῆς Ἰωνίας ξεριζώθηκε καὶ μεταφέρθηκε μέσα στὰ ὄπλα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. Ἡ διάσκησις τῆς Λωζάνης τοῦ 1923 καθώρισε τὴ σημερινὴ ἡπειρωτικὴ μεθόριο τῆς Ἑλλάδος. Δωδεκάνησος, Βόρειος Ἡπείρος καὶ Κύπρος ἔμειναν καὶ πάλι ἔξω ἀπὸ τὰ ἑλληνικὰ σύνορα. Ἀπὸ τὸν Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο ἡ Ἑλλάς κέρδισε μόνο τὴ Δωδεκάνησο. Τὸ Βορειοηπειρωτικὸν ρίφθηκε στό περιθώριο (1946) ἀπὸ τοὺς τέσσερις Μεγάλους (Ἀγγλία, Γαλλία, Ἀμερικὴ καὶ Ρωσία). Ἡ Κύπρος πού εἶχε περιέλθει ἀπὸ τό 1878 στήν Ἀγγλία δέν ἀπελευθερώθηκε.

ΠΕΡΙΠΛΟΚΗ ΜΕ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

3 Τὸ Κυπριακὸν ἄρχισε νά τίθεται ζωηρότερα ἐπὶ τάπητος ἀπὸ τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1950. Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἔγινε δημοψήφισμα μέ τό ὅποιο οἱ Κύπριοι ζητοῦσαν μέ παμψηφία τὴν Ἐνωσι μέ τὴν Ἑλλάδα. Μέχρι τοῦ 1952 οἱ ἑλληνικὲς κυβερνήσεις δέν ἔδωσαν συνέχεια στήν ὑπόθεσι. Τὸ 1952 ἀνήλθε στήν ἐξουσία ὁ στρατάρχης Ἀλέξ. Παπάγος. Υἱοθέτησε τό αἴτημα τῶν Κυπρίων ὑπὲρ τῆς Ἐνώσεως. Ἡ στάσις τῆς Ἑλλάδος ἔδωσε σάρκα καὶ ὄστα στήν κυπριακὴν ὑπόθεσι, τὴν κατέστησε μόνιμο στοιχεῖο, καὶ μάλιστα βασικὸ, τῆς ἑλληνικῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς καὶ τὴν ἐδημιούργησε διπλωματικὸ ζήτημα τῆς διεθνούς πολιτικῆς ζωῆς. Ἡ πρώτη προσφυγὴ ἔγινε στὸν ΟΗΕ τό 1954.

4 Ἡ ἀντίδρασις τῆς Μεγάλης Βρεταννίας περιέπλεξε τό πρόβλημα. Ἀφ' ἑνός μὲν ἔκανε ἀναγκαία τὴν ἔναρξι ἐνόπλου

